

ପ୍ରକାଶନ

THE
WORD OF
TRUTH

JANUARY & FEBRUARY 2018

An Oriya Bimonthly Bulletin
Published by the Church of Christ

THE VOICE OF TRUTH

Edited and Published By

Jashua & Kabita Gootam

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box - 80, Kakinada, A.P. 533 001.

Ph : 0884-2363722

Vol-24. Jan & Feb 2018 . No-1

*Published every two months in Oriya language for the
Restoration of the pure New Testament Christianity*

WISE AS A SERPENT AND HARMLESS AS A DOVE

Text : "Behold, I send you forth as sheep in the midst of wolves : be ye therefore wise as serpents, and harmless as doves". Matthew 10:16.

Introduction :

1. While Christ was in his earthly ministry he had chosen 12 men to be his disciples to carry out his purpose of spreading the good news among the people of the world.
2. Christ also gives them the power to heal the sick, raise the dead, cast out demons while they were on the first limited commission (Matt. 10:5ff).
3. When he has given them the limited commission of what they are supposed to do, Christ is telling them what to expect when they preach the gospel and proclaim the word of God.
4. This limited commission has its divine purpose for Christ. He was training His disciples for the great commission.
 - A. He limits them to go to lost sheep of Israel (Matt. 10:6).
 - B. In Matt. 28:18-20, He tells them to go into all the world and preach the gospel and teaching them to observe all things. He has commanded them to do.
 - C. The great commission also includes training others to do the job of preaching and teaching.

Discussion :

1. Christ is the shepherd the disciples are His sheep :
 - A. As a shepherd Christ was with them as they are preaching the gospel.
 1. Christ knows that it is a dangerous world out there,
 2. I am the good shepherd : the good shepherd giveth his life for the sheep (John 10:11).
 3. The Psalmist said, "The Lord is my shepherd and I shall not want" (Psa. 23:1).
 - B. As His sheep the disciples are to hear His voice.
 1. "My sheep hear my voice, and I know them, and they follow me" (John 10:27).
 - a. We ought to obey God rather than men (Acts 5:29).
 2. "Yes, though I walk through the valley of the shadow of death, I will fear no evil : for thou art with me; thy rod and thy staff they comfort me." (Psa. 23:4).

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL - XXIV KAKINADA JAN-FEB-2018

ମହାନ ବିଚାରଦିନ (The Great Judgement Day)

ଅପରାଧୀ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରିତ ହେବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ନିୟମ । ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁପରିଚିତ । ଅପରାଧୀର ଅପରାଧ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲେ, ସେ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଭାବେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବିଚାର ଯେ ସଂକଳ୍ପିତ, ଏ ବିଷୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ନିମନ୍ତେ, ଆତ୍ମମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁପ୍ରସ୍ତୁତ ରହୁ ।

ସେଦିନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ନିମନ୍ତେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କେତୋଟି ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଜାଣି ରଖିବା ଉଚିତ ।

୧) ଶେଷ ବିଚାରଦିନ କେବେ ଘଟିବ ?

ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ପୂର୍ବେ କେତୋଟି ବିଷୟ ଘଟିବ କିନ୍ତୁ କେବେ ଘଟିବ ସେ ବିଷୟରେ ବାଲବଳରେ କୁହାଯାଇ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନଃରୁଥାନ ହେବ । ସେ ପୁନଃର୍ବାର ଆସିବେ ବୋଲି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । (ଯୋହନ ୧୪:୧-୩) । କିନ୍ତୁ କେଉଁଦିନ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି କହିନାହାନ୍ତି । ସେ ଏକ ଚୋର ରୂପେ ଆସିବେ ବୋଲି କୁହାଯାଇଅଛି । ପ୍ରେରିତ ପିତର ଲେଖକ, “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ଚୋର ପରି ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ସେହିଦିନ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ମହାଶବ୍ଦ ସହ ଲୋପ ପାଇବ, ପୁଣି ମୌଳିକ ବସ୍ତୁସବୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଉତ୍ତାପରେ ତରଳିଯିବ ଏବଂ ପୃଥିବୀ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମନୁଷ୍ୟକୃତ ବସ୍ତୁସବୁ ଦଗ୍ଧ ହେବ ।”

(୨ ପିତର ୩: ୧୦) । ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ଧାର୍ମିକ ଓ ଅଧାର୍ମିକ ଉଭୟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନଃରୁଥୁତ ହେବେ । “ଏଥିରେ ଚମକୃତ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସମାଧିସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵର ଶୁଣିବେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜୀବନର ପୁନଃରୁଥାନ ନିମନ୍ତେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅସତକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦଣ୍ଡର ପୁନଃରୁଥାନ ନିମନ୍ତେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବେ । ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି ।” (ଯୋହନ ୫: ୨୮, ୨୯) । ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ଜୀବିତ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମେଘମାଳାରେ ଶୂନ୍ୟମଣ୍ଡଳକୁ ନୀତ ହେବେ ଓ ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ରହିବେ । (୧ମ ପେତ୍ର ୪: ୧୬, ୧୭)

୨) ସେଠାରେ କେଉଁମାନେ ଥିବେ ?

ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ଥିବେ । ଅତୀତର, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତର ଏହି ଜଗତରେ ଜନ୍ମିଥିବା ଓ ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ବିଚାର ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖର ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କହନ୍ତି, “.....ଆତ୍ମେମାନେ ସମସ୍ତେ ତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଚାରସାନ ଛାମୁରେ ଠିଆ ହେବା ।” (ରୋମାୟ ୧୪: ୧୦)

୩) ବିଚାରପତି କିଏ ?

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜେ ବିଚାର କରିବେ (ପ୍ରେରିତ ୧୪: ୩୦, ୩୧) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଲେଖନ୍ତି, “କାରଣ ଭଲ ହେଉ ବା ମନ୍ଦ ହେଉ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ଶରୀର ଦ୍ଵାରା କୃତ କର୍ମାନୁସାରେ ଫଳ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଚାରାସନ ଛାମୁରେ ଆତ୍ମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ହେବ ।” (୨ କୋରିନ୍ଥା ୫: ୧୦) ।

୪) ସେ କିପରି ବିଚାର କରିବେ ?

ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କର୍ମ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଲୋଚନା, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କଥାବାର୍ତ୍ତା, ଆତ୍ମର ବ୍ୟବହାର, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅଭିଳାଷ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାତ ଅଟନ୍ତି । ସେ ବିନା ପକ୍ଷପାତରେ ବିଚାର କରିବେ । ବିଜାତୀୟ କର୍ଷିଲାୟଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରେରିତ ପିତର କହିଲେ, “.....ଇଶ୍ଵର ଯେ ମୁଖାପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ..... ଏହା ମୁଁ ସତ୍ୟ ବୁଝୁଅଛି ।” (ପ୍ରେରିତ ୧୦: ୩୪-୩୫) । “କାରଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଖାପେକ୍ଷା ନାହିଁ ।” (ରୋମାୟ ୨: ୧୧)

୫) ବିଚାରର ପ୍ରତିଫଳ କଅଣ ହେବ ?

ଅଧାର୍ମିକମାନେ “....ଅନନ୍ତ ଶାସ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଧାର୍ମିକମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଯିବେ ।” (ମାଥୁର୍ ୨୫:୪୬) । ଏହା ଶେଷ ବିଚାର । ପୁନଃବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରେ କିଅବା ନରକରେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ବିତାଇବେ । (ଲୁକ ୧୬ ଅଧ୍ୟାୟ)

ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ, ଆପଣା ସମସ୍ତ କର୍ମ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ତାହାଙ୍କ ବିଚାରସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବାକୁ, ଆପଣ କି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟନ୍ତି ? “....ଆସ; ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାତ୍ରମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଗତର ପଞ୍ଚମାଧୁନ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଅଛି....” ବୋଲି ଆହ୍ୱାନ ଯୋଗାଇବା ଦଳରେ ଥିବେ ନା, “....ରେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ମାନେ, ମୋ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୂର ହୋଇ ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ଦୁତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ଅନନ୍ତ ଶାସ୍ତି...”କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ଦଳରେ ଥିବେ ? (ମାଥୁର୍ ୨୫:୩୪ ଓ ୪୧) । ଆଜିର ପ୍ରସ୍ତୁତିକରଣ ଉପରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅନନ୍ତଜୀବନ ନିର୍ଭର କରେ ।

ପ୍ରେମମୟ ପିତା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣେ ତାହାଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରକୁ ଏହି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ବିଷୟରେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ୱୀକାର କରି ବାପ୍ତିଜିତ ହେଉ । ତହିଁରେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପକ୍ଷମା କରି ପରିତ୍ରାଣ ଦେବେ । (ମାର୍କ ୧୬:୧୬, ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮) । ତାହାଙ୍କ ଆତ୍ମୀୟ ପରିବାରରେ ଯୋଗ କରିବେ । (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨:୧୦) । ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ସହ ରହିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇବୁ । ଯଦି ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁ, ଅମାନ୍ୟ କରୁ କିଅବା ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ଜୀବନଯାପନ କରୁ, ତେବେ ନିତ୍ୟଅଗ୍ନିରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେବୁ । (ମାଥୁର୍ ୭:୨୧-୨୩, ମାଥୁର୍ ୭:୧୩, ୧୪) । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶେଷ ଦଶା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ବିଚାରଦିନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ହେବ । ସେଦିନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ ।

- J.C. Choate

ତାହାର ଗୃହର ଆତିଥ୍ୟରେ...

(In the Hospitality of her home)

“ଆତିଥ୍ୟସକାର ନ ପାସର, ଯେଣୁ ତଦ୍‌ଦ୍ୱାରା କେହି କେହି ଅଜ୍ଞାତସାଗରେ ଦୁତମାନଙ୍କୁ ଆତିଥ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ।” (ଏବ୍ରା ୧୩:୨) ଅତି ପୁରାତନ କାଳରୁ ଆତିଥ୍ୟ ସକାର ରୂପ ସୁଗୁଣ ମହତ୍ତ୍ୱୋନ୍ନୟ ।

ଏକ ଦିନରେ ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ତମ୍ଭୁ ନିକଟରୁ ତିନି ପୁରୁଷ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ । ସେ ଧାଇଁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିଷ ପ୍ରଣାମ କରି ମିମ୍ବି ଗଛର ଛାୟାରେ ବିଶ୍ରାମ ନେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ତତ୍ପରେ ସେ ଶାଗ୍ରୁ ତମ୍ଭୁ ଗୃହକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତମ ମଇଦାରେ ରୋଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ କହିଲେ । ସେ ନିଜେ ଗୋଠକୁ ଶାଗ୍ରୁ ଯାଇ ଉତ୍ତମ କୋମଳ ଗୋବସ୍ତ ଆଣି ଦାସକୁ ଦିଅନ୍ତେ, ସେ ତାହା ଶାଗ୍ରୁ ରାନ୍ଧିଲା । ସେ ଦଧି, ଦୁଗଧ ଓ ପକ୍ୱ ଗୋବସ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରଖିଲେ । ସେମାନେ ଭୋଜନ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ । (ଆଦି ୧୮ ପର୍ବ)

ସେ ସମୟରେ ଅବ୍ରାହମ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ (ଆଦି ୧୮:୧୩) ଓ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପଧାରୀ ଦୁତମାନଙ୍କୁ (୧୯:୧) ଅତିଥି ସକାର କରିଥିଲେ । ଏବ୍ରା ପୁତ୍ରକ କର୍ତ୍ତା, ଅବ୍ରାହମ ଓ ସାରାଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆତିଥ୍ୟ ସକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି ।

ପୁରାତନ ନିୟମର ଭାବବାଦୀ ଇଲିଶାୟ ଜୀବନର ଘଟଣା ୨ୟ ରାଜାବଳି ତତ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପଢ଼ିପାରା । “ଅନନ୍ତର ଦିନକରେ ଇଲିଶାୟ ଶୁନେମକୁ ଗଲେ, ସେଠାରେ ଏକ ଧନବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲା, ଆଉ ସେ ଇଲିଶାୟଙ୍କୁ ଅନୁଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ବଳାଇଲା । ଏ ଉତ୍ତାରେ ଇଲିଶାୟ ଯେତେ ଥର ସେହି ପଥ ଦେଇ ଗଲେ, ସେତେଥର ଅନୁଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ସେଠାକୁ ଗଲେ । ଅନନ୍ତର ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଆପଣା ସ୍ୱାମୀକୁ କହିଲା, ଦେଖ, ମୁଁ ବୋଧ କରୁଅଛି, ଏହି ଯେ ନିତ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ

ଦେଇ ଯାତାୟତ କରୁଅଛନ୍ତି, ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ପବିତ୍ର ଲୋକ । ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି, ଆତ୍ମେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଗୋଟିଏ ସାନ କୋଠରୀ ନିର୍ମାଣ କରୁ ଓ ତହିଁରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଖଟ ଓ ମେଜ ଓ ଆସନ ଓ ଦୀପରୁଖା ରଖୁ । ତହିଁ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ବେଳେ ସେଠାରେ ରହିବେ ।” (୨ ରାଜାବଳି ୪:୮-୧୦) । ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଏକ କୋଠରୀ ନିର୍ମିତ ହେଲା । ଇଲିଶାୟ ଓ ତାହାଙ୍କ ଦାସ ଗିହେଜ ସେ ପଥରେ ଯିବା ବେଳେ ସେହି କୋଠରୀ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ।

ଇଲିଶାୟଙ୍କ ଜୀବନ ଏକ ଭାବବାଦୀ ଭାବେ ସୁଖମୟ ନ ଥିଲା । ଶୁନେନାୟ ସ୍ତ୍ରୀ ତାହାଙ୍କ ଅଭାବ ମଧ୍ୟ ପୂରଣ କରିଥିବେ । ବାଲ ପୂଜକ ଓ ଇଶ୍ରାଏଲ ଶତ୍ରୁ ସିରିଆମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ ଜୀବନ ଆପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । (୨ ରାଜାବଳି ୨:୧-୨୩)

ଧନବତୀ ଓ ଧାର୍ମିକ, ଆତିଥ୍ୟ ସକ୍ଷମ ବ୍ରତୀ ଏହି ଶୁନେନାୟ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏକ ଦ୍ଵିତୀୟ ରାଜାବଳିର ପୁସ୍ତକ ଏକ ଗୌରବନାୟ ସ୍ତ୍ରୀ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ! ଏହି ଆଦରଣୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ହେଉ ।

ଏହି ଶୁନେନାୟ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଆଉ ଏକ ସୁଗୁଣ ଥିଲା, ଭଦ୍ର ଆଚରଣ । ତାହାଙ୍କ ଆତିଥ୍ୟ ସକ୍ଷମର ପ୍ରତିଫଳେ ସେ କଅଣ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଇଲିଶାୟ ତାଙ୍କୁ ଆପଣା କୋଠରୀକୁ ଡାକିଲେ । ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ କୋଠରୀ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରି ଦ୍ଵାରରେ ଠିଆ ହେଲେ । ‘ତେବେ ଇଲିଶାୟ କହିଲେ, ତାକୁ ଡାକ । ଏଣୁ ସେ ତାକୁ ଡାକିଲେ, ସେ ଦ୍ଵାରରେ ଠିଆ ହେଲା ।’ (୨ ରାଜାବଳି ୪:୧୫) କେତେ ସଚରିତ୍ରା ?

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ଭାବବାଦୀ ଇଲିଶାୟଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ ଅଗାଧ ବିଶ୍ଵାସ ତଦ୍‌ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାରୁ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ । ଭାବବାଦୀ ଇଲିଶାୟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ଘଟଣାରୁ ସେ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ । କାଳକ୍ରମେ ସେ ପୁତ୍ର ପାଡ଼ିତ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗିଲା । ଶୁନେନାୟ ସ୍ତ୍ରୀ କି ଦୁଃଖୀକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଲେ ? ନୁହେଁ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵରିତ ଭାବେ ଯାତ୍ରା କରିବାର କାରଣ ସେ ଆପଣା ସ୍ଵାମୀକୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାଇ ନ ଥିଲେ । (୨ ରାଜାବଳି ୪:୧୮-୨୪) । ସେ ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସିନୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ ।

ଆଜିର ଜଗତରେ ଧାର୍ମିକା ସ୍ତ୍ରୀର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରଚୁର । ଅନ୍ୟମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଠାରେ ଥିବା ଗୌରବ ନାୟତା, ଆତିଥ୍ୟ ସକ୍ଳାମୀ, ଭଦ୍ର, ବିଶ୍ୱାସୀ, ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପରତା ଦେଖି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆକର୍ଷିତ ହେବେ ।

- Betty Burton Choate

ବଶୀଭୂତ ହୁଅ (Be Submissive)

“ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ, ଶୟତାନକୁ ପ୍ରତିବାଧା କର, ତାହାହେଲେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଳାଇ ଯିବ ।” (ଯାକୂବ ୪:୭) **ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୁଅ** : ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଗର୍ବାନ୍ତୀ । ସେ ନିର୍ଭୀକ କରିଥିବା ପଥ ହିଁସଠିକ୍ ପଥ ବୋଲି ମନେ କରେ । କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାର ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କଅଣ ଉତ୍ତମ ସେ ଜାଣନ୍ତି । ସୈନିକ ଯେପରି ଆପଣା ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀର ବଶୀଭୂତ ହୁଏ, ଆତ୍ମେମାନେ ସେହିପରି ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବଶୀଭୂତ । ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଧୀନ ହୋଇ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ । ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଧୀନ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁ । ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଧୀନ ହୋଇ ଏହି ଜୀବନଯାପନ କରୁ । ବଶୀଭୂତ ହୁଅ ।

ଶୟତାନର ପ୍ରତିବାଧା କର : ଶୟତାନ ଏହି ଜଗତକୁ ରାଜତ୍ୱ କରେ । “ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହ ଅଧିକ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବି ନାହିଁ, କାରଣ ଜଗତର ଅଧିପତି ଆସୁଅଛି, ଆଉ, ମୋ ଠାରେ ତାହାର କିଛି ହିଁ ନାହିଁ ।” (ଯୋହନ ୧୪:୩୩) । ଶୟତାନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ, ଆତ୍ମେମାନେ ଶରୀର ଅଭିଳାଷ ସବୁ ପୂରଣ କରିବୁ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ହେବୁ । “ସେହି ଅନାଜ୍ଞାବହ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମେମାନେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଅଭିଳାଷ ଅନୁସାରେ ଜୀବନଯାପନ କରି ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲୁ, ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ସୁଦ୍ଧା ସ୍ୱଭାବତଃ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ଥିଲୁ ।” (ଏଫିସୀ ୨:୩)

ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୟତାନ ସହ ମିତ୍ରତା କଲେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ରାଜୁତି କରେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ ଯାଉ । “ହେ ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀମାନେ, ଜଗତର ମିତ୍ରତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଶତ୍ରୁତା, ଏହା କଅଣ ଜାଣ ନାହିଁ ? ଅତଏବ ଯେକେହି ଜଗତର ମିତ୍ର ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ବୋଲି ପ୍ରତିପନ୍ନ କରେ ।” (ଯାକୂବ ୪:୪) ଶୟତାନକୁ ସ୍ଥାନ ଦିଅ ନାହିଁ । ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ । ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବାରେ, ଠକିବାରେ ଅବିରତ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାଏ । ସେ ନିତ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷିଫ୍ତ ହେବ ବୋଲି ଜାଣେ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ନିତ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷିଫ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା କରେ । ଆପଣ କି ସେହି ନିତ୍ୟ ଦଣ୍ଡର ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ଯଦି ନୁହେଁ, ଶୟତାନର ପ୍ରତିରୋଧ କର ।

“ସେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ ପଳାଇ ଯିବ” : ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବପର ? ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବଶାଭୂତ ହୁଅ ଓ ଶୟତାନର ପ୍ରତିବାଧା କର । ଏହି ଅତି କଷ୍ଟକର ବିଷୟ ବୋଲି କି ଆପଣ ମନେ କରନ୍ତି ? ଉଦ୍ଧାର ପଥ ନାହିଁ ? ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କହନ୍ତି, “ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ପରୀକ୍ଷା ସ୍ୱାଭାବିକ, ତାହା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ପରୀକ୍ଷା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କୌଣସି ଅସହ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସହ୍ୟ କରିପାର, ଏଥିପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ଘଟିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେ ଉଦ୍ଧାରର ପଥ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ । (୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୧୦:୧୩)

ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବଶାଭୂତ ହୋଇ, ଶୟତାନର ପ୍ରତିବାଧା କଲେ, ଭୟଭୀତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ତଳନରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପୁଣି ଆପଣା ଗୌରବ ସମ୍ମୁଖରେ ମହାନନ୍ଦରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ, ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଏକମାତ୍ର ଇଶ୍ୱର ଗୌରବ, ପ୍ରତାପ, ପରାକ୍ରମ ଓ କର୍ତ୍ତାଗଣ ଅନାଦିକାଳ ଓ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ତାହାଙ୍କର । ଆମେନ ! (ଯିହୂଦୀ ୨୪ ପଦ)

- Loy Mitchell

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ (The Greatest Teacher)

ଯାଶୁକ ମୁଖ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବା । ସେ ଆପଣା ଶିକ୍ଷା ଦ୍ଵାରା ସୁସମାଚାର ବ୍ୟାପ୍ତି କଲେ । ସେ ଜନସମୂହକୁ ଅନେକ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ । ସେ ଏକ ସୁସମାଚାରର ପରିଚାରକ, ଏକ ସୁସ୍ଥତାକାରୀ ଏବଂ ଆତ୍ମତ୍ୟ କର୍ମକାରୀ । ସେ ଏକ ମହାନ ପ୍ରଚାରକ । ବାଇବଲ ସୁସ୍ଥ ଭାବେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷକତ୍ଵର ନିପୁଣତା ଜାଣିପାରିବା ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଭ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ସମାଜ ମନ୍ଦିରରେ, ଯିବୁଶାଲମର ମନ୍ଦିରରେ ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣମାନଙ୍କରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ବାକ୍ୟରେ ପଢ଼ିଥାଉ । ସୁସମାଚାରର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ତାହାଙ୍କ ବୟାଳିଶି ଥର, ଏକ ଶିକ୍ଷକ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଅଛି । ସତବାଳିଶି ଥର ସେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ସୁସମାଚାର ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକେ ଅନେକ ଭାବେ ସମୋଧନ କରୁଥିଲେ । ପ୍ରତି ପଦବୀରେ ସେ ସମ୍ମତ ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଗୁରୁ ବା ଶିକ୍ଷକ ରୂପେ ସେ ନାହିଁ ନ କରୁ ନ ଥିଲେ ।

ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧମାନେ, ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷକ ରୂପେ ପରିଗଣିତ କରୁଥିଲେ । ପାରୁଶୀ ଓ ସାୟୁକାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ରାବ୍‌ବା ବା ଗୁରୁ (ଶିକ୍ଷକ) ବୋଲି ସମୋଧନ କରୁଥିଲେ ।

ତାହାଙ୍କ ସହଚର ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ମହାନ ଶିକ୍ଷକ ରୂପେ ମାନୁଥିଲେ । ଶିଷ୍ୟର ଅର୍ଥ ଯେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରେ । ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କେବଳ ଏକ ମହାନ ଶିକ୍ଷକ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏକ ମହାନ ଧାର୍ମିକ ନେତା ରୂପେ ସ୍ଵୀକାର କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଜୀବନ ଥିଲା । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଫଳତା ଗୁରୁଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ପ୍ରମାଣ କରେ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଜୀବନ, ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଶିକ୍ଷକ ରୂପେ ପ୍ରମାଣିତ କରେ ।

ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅଣ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ମହାନ ଓ ଜ୍ଞାନୀ ଶିକ୍ଷକ ରୂପେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ।
ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଏକ ଆଦର୍ଶ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଜଗତରେ ନାହାନ୍ତି ।

- Tom Kelton

ଏଲିଙ୍କ ପୁତ୍ରଗଣ (Eli's Sons)

ଜିଶ୍ନାଏଲର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା, ଏକ ଜାତୀୟ ନେତା ଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଅଧାର୍ମିକ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟତା ଓ ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଭିଶାପ ବିଷୟରେ ଆୟେମାନେ ୧ ମ ଶାମୁୟେଲ ୨: ୨୨-୩୬
ପଦରେ ପଢ଼ିପାରୁ ।

ଶେଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯେହେତୁ ଯେଉଁ ଅପରାଧ
ବିଷୟ ସେ ଜ୍ଞାତ ହେଲା, ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଆୟେ ତାହାର ବଂଶକୁ ସର୍ବଦା ଦଣ୍ଡ ଦେବା
ବୋଲି ତାହାକୁ କହିଅଛୁ, ତାହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଆପଣାକୁ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ କଲେ ହେଁ ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଦମନ କଲା ନାହିଁ ।” (୧ ମ ଶାମୁୟେଲ ୩: ୧୩)

ପିତାମାତାମାନେ ଆପଣା ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗ ଶିଖାଅ ।
ନଚେତ୍ ସେମାନେ ଅଧାର୍ମିକ ଓ ଦୁଷ୍ଟତା ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବେ । ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଶୟତାନ
ଚତୁରତା ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରାଅ ।

ଅନେକ ପିତାମାତାମାନେ ଆପଣା ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବା ଭୟରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅତି ସ୍ନେହ ଆଦରରେ ବଢ଼ିବା ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନଙ୍କ
ଜୀବନ ସେତେ ସହଜ ନ ଥାଏ । ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନ ଥିଲେ ଜୀବନ କଷ୍ଟକର । ଅନେକ
ବାଳକବାଳିକାମାନେ ସୁସ୍ଥିର ରହିବା ପାଇଁ, ଭଦ୍ର ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ,
କିଅବା କଥା ମାନସ କରିବା ପାଇଁ ସୁଶିକ୍ଷିତ ନୁହନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଭାବି ଜୀବନ
ସମସ୍ୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

ଏହା ପୁସ୍ତକକର୍ତ୍ତା ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରନ୍ତି ବୋଲି ୧୨:୪-୧୩ ପଦରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଇ ଶାସନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଉତ୍ତମ ଶିକ୍ଷକ ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ସହ ଖେଳାଳୀ କିଅବା ମିତ୍ର ନୁହଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମ ଜୀବନଶୈଳୀ, ଭଦ୍ର ଆଚର ବ୍ୟବହାର ଶିଖାନ୍ତି ।

ବିଶ୍ୱଜ୍ଞଙ୍କ ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନଙ୍କୁ ପିତାମାତାମାନେ ଭୟ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଭୟଙ୍କର ହୋଇଉଠେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିବେ, “...ତାହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ କଲେ ହେଁ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦମନ କଲା ନାହିଁ ।” (୧ମ ଶାମୁୟେଲ ୩:୧୩)

- Owen Cosgrove

ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବା ବିଷୟରେ...

(On going to Heaven)

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଗତିକ ଭାବେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେଲେ ଧନସମ୍ପଦ ଅର୍ଜନ ନ କଲେ କିଅବା ସମାଜରେ ଖ୍ୟାତି ନ ପାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇ ପାରେ । କାରଣ ବାକ୍ୟ କହେ, “ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବାକୁ ହେବ, ଆକାଶ ତଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ନାମ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।” (ପ୍ରେରିତ ୪:୧୨) । ସେ ନିଜେ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଦ୍ୱାର, ଯଦି କେହି ମୋ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ତାହା ହେଲେ ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ” (ଯୋହନ ୧୦:୯)

ତାହାଙ୍କ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବେ, ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗାରୁଆୟେଲ ଦୂତ କହିଥିଲେ, “...ସେ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପରୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ ।” (ମାଥୁ ୧:୨୧) । ଏହି କାରଣ ଯୋଗୁଁ ସେ ଏହି ଜଗତରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ । ସେ କହିଲେ, “କାରଣ ଯାହା ହଜି ଯାଇଛି, ତାହା ଖୋଜି ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଆସିଅଛନ୍ତି । (ଲୁକ ୧୯:୧୦)

ଯାହାଙ୍କ ଠାର ପାପର ଲେଖି ମାତ୍ର ନ ଥିଲା, ତାହାଙ୍କୁ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ପାପ ସ୍ୱରୂପ କହିଲେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ସେ ଆପଣାକୁ ବଳି ଦେଲେ । (୨ କରିନ୍ଥୀ ୫:୨୧) । “ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧାରଣରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ନିଜସ୍ୱ ଲୋକ ସ୍ୱରୂପେ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ଦେଲେ ।” (ତିତ ୨:୧୪) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଗାଲାତୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖି, “ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପିତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଗତରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।” (ଗାଲାତୀ ୧:୪) । ସେ ପାପ ଦୂର କରିବା ନିମନ୍ତେ “ଆପଣାକୁ ବଳି ରୂପେ ଉତ୍ତର” କଲେ । (ଏବ୍ରୀ ୯:୨୬) “ପାପୀମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଯୀଶୁ ଯେ ଜଗତରେ ହେଲେ, ଏହି ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସର୍ବତୋଭାବେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ....” (୧ମ ତୀମଥ ୧:୧୫) ।

ଆତ୍ମମାନେ ଅତି ଆସକ୍ତ ସହ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗମନର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛୁ । (ଫିଲିପ ୩:୨୦) । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହ ଘେନିଯିବେ ଏବଂ ଆତ୍ମମାନେ ସଦାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ସହ ରହିବୁ । (ଯୋହନ ୧୪:୩)

- Maxie B. Boren

ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଆନନ୍ଦ ନିମନ୍ତେ (For the joy of it)

ଏବ୍ରୀ ପୁସ୍ତକକର୍ତ୍ତା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏବ୍ରୀ ୧୨:୨ ପାଠ୍ୟ ଲେଖି, “ସେ ଆପଣା ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଆନନ୍ଦ ନିମନ୍ତେ ଅପମାନ ଚୁକ୍ତ କରି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହ କ୍ରୀଣାୟ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କଲେ, ପୁଣି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଉପବିଷ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।”

ଏହି ବାକ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦର ଶକ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଠ ମାନବ ଜାତିର ପାପ ଓ କୁଶୀଳ ମୃତ୍ୟୁର ଅପମାନ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଆନନ୍ଦ ନିମନ୍ତେ ତୁଚ୍ଛ କଲେ । ଆନନ୍ଦର ଜାତ ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରେ ।

କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଆନନ୍ଦ କଅଣ ? ବିଶ୍ଵାସର ନେତା ଓ ସିଦ୍ଧିଦାତା ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉପବିଷ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସେ ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଜଗତରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ । (ଯୋହନ ୬:୩୮) । ହଜିଯାଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଖୋଜି ରକ୍ଷା କରିବା, ତାହାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । (ଲୁକ ୧୯:୧୦) । ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହିଁ ମହୋଦୂତ କାରଣ ଓ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ କଅଣ ? ଆତ୍ମେମାନେ କି ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରୁଅଛୁ ? ହଜିଯାଇଥିବା ଆତ୍ମା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାରେ କି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ । ଆତ୍ମେମାନେ କି ଆନନ୍ଦରେ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଅଛୁ ? ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ କି ଆତ୍ମେ ଆନନ୍ଦିତ ଅଛୁ ?

ଆତ୍ମେମାନେ ଆଶା କରିବା ଠାରୁ ଅଧିକ ଭାବେ ଅନେକ ବିଷୟ ସାଧୁତ କରି ପାରିବା । ବିଜୟୀ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହ ଅପେକ୍ଷା କରୁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସ୍ଵଅଭିଳାଷ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରି “ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଆନନ୍ଦ” ନିମନ୍ତେ ସଚେଷ୍ଟା କରୁ । ଯାଶୁଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବିଷୟ ଆନନ୍ଦିତ କରେ, ସେହି ବିଷୟରେ ନିମଗ୍ନ ରହୁ ।

- Bill Mctarland

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ (God's Word)

“କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଲେଖାଅଛି, ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ରୋଗୀରେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିବ ।” (ମାଥୁ ୪:୪) । ଯାଶୁ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଶୟତାନ ଦ୍ଵାରା ପରାକ୍ଷିତ ହେବା ସମୟରେ, ତାହାର ଶକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ର ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଶୟତାନର ପରାକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ପରି, ଆତ୍ମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦିନ ପ୍ରତିଦିନ ମନ୍ଦ ଶକ୍ତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଶୟତାନର ସମସ୍ତ ଚାତୁରୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜୟୀ ହେବା ପାଇଁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଜାଗତିକ ବିଷୟରେ ଆସକ୍ତ, ଜୀବନ ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ନୁହେଁ, ଆତ୍ମେମାନେ କେବଳ ରୋଗୀରେ ବଞ୍ଚୁନାହୁଁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନ୍ୟ କିଛି ଅଛି ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ଜ୍ଞାତ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେ ପୂରଣ କରନ୍ତି । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଧାର୍ମିକତା ଅନୁକ୍ଷେପଣ କରୁ, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବେ । ତାହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା କିପରି ଅନୁକ୍ଷେପଣ କରିବା ? ଜାଗତିକ ଜୀବନ, ଜାଗତିକ ଅଭିଳାଷ ଅନିତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବାଇବଲରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି, ବାକ୍ୟ ପାଳନରେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବା । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସରେ ସବଳ କରେ । ଆଜ୍ଞାବହତା ଶିଖାଏ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଶୁଦ୍ଧ କରେ ଓ ଭରସା ସୁଦୃଢ଼ କରେ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ, ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଭରସା ରଖି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନଯାପନ କରିବାରୁ ଶକ୍ତି ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ପାଇପାରୁ ।

- Greg Tidwell

ବଳବାନ ଠାରୁ ମିଷ୍ଟତା ନିର୍ଗତ ହେଲା (Out of the string came the Sweet)

ସରୀକା ନିବାସୀ ଦାନଗୋଷ୍ଠୀର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ତାହାଙ୍କ ନାମ ମାନୋହ । ତାହାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ବନ୍ଧ୍ୟା ଥିଲେ ଓ ଏକ ସନ୍ତାନ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ଆଶା ଥିଲା । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏକ ଦୁତ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ, ସେ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବେ ବୋଲି ଏକ ଶୁଭବାଚନା ଜଣାଇଲେ । ପୁତ୍ର, ଗର୍ଭରୁ ନାସରୀୟ ହେବେ, ତାହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ କ୍ଷୁର ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କିଅବା ମଦ୍ୟପାନ ନିଷେଧ କଲେ ଓ କୌଣସି ଅଶୁଚି ଦ୍ରବ୍ୟ (ବିଶେଷ କରି ମୃତ ପଶୁ) ସ୍ପର୍ଶ ନ କରିବା ପାଇଁ କିଅବା ନ ଖାଇବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଏହି ନିୟମ ଏତେ କଠିନ ଥିଲା ଯେ, ଗର୍ଭରେ ଶିଶୁ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାତା ମଧ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କି ମଦ୍ୟପାନ କିଅବା ଅଶୁଚି ଦ୍ରବ୍ୟ ସ୍ପର୍ଶ କରିବାକୁ କିଅବା ଭୋଜନ କରିବାକୁ ନିଷେଧିତ ଥିଲେ । ଶିଶୁ ବଢ଼ି ଶାମ୍ଭୋନ ରୂପେ ପରିଚିତ ହେଲେ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରିପାଳିତ ହୋଇ, ଇଶ୍ଵାଏଲମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟାଇନମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । (ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ୧୩:୧-୧୪) । କିନ୍ତୁ ନିଷେଧିତ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କଷ୍ଟକର ଥିଲା ।

ଶାମ୍ଭୋନ ତିମ୍ନାକୁ ଯାଇ, ସେଠାରେ ଏକ ପଲେଷ୍ଟାଇନ କନ୍ୟା ଦେଖିଲା । ସେ ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସେ କନ୍ୟା ସହ ତାହାଙ୍କ ବିବାହ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବଳାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ତିମ୍ନାକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଏକ ଯୁବା ସିଂହ ତାହାଙ୍କୁ ହାବୁଡ଼ି ଗର୍ଜନ କଲା । ତହିଁ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦ୍ଵାରା ସାହାଯ୍ୟରେ ଏକ ଛେଳିକୁଆକୁ ବିଦାର୍ଣ କଲା ପରି ସିଂହକୁ ବିଦାର୍ଣ କଲା । ସେମାନେ ତିମ୍ନାରୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରି ଆସିବା ପଥରେ, ସିଂହର ଶବ ଦେଖିବାକୁ ବାଟ ଭୁଲିଯାନ୍ତେ, ସିଂହ ଦେହରେ ମହୁମାଛିର ଝାଙ୍କ ଓ ମହୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲା । ସେ ତାହା କିଛି ହାତରେ ନେଇ ଖାଇ, ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତେ, ସେମାନେ ଖାଇଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ମହୁ ଯେ, ସିଂହ

ଶବ୍ଦକୁ ନେଲା, ତାହା ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲା ନାହିଁ । ସେ ସେଠାରେ ଥିବା ଯୁବାମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରହେଳିକା କହିଲେ । ଯେ ତାହାର ଉତ୍ତର ସାତଦିନ ଭିତରେ କହିବ, ସେ ତାହାକୁ ତିରିଶ ମସିନା ବସ୍ତ୍ର ଓ ତିରିଶ ସାଜ ପୋଷାକ ଦେବ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ । ପ୍ରହେଳିକା ଥିଲା, “ଖାଦକ ଠାରୁ ଖାଦ୍ୟ ବଳବାନ ଠାରୁ ମିଷ୍ଟତା ନିର୍ଗତ ହେଲା ।” (ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ୧୪:୧୪-୨୦)

ମୃତ ସିଂହର କଳେବର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କରି ଶାମ୍ବୋନ ନାସରାୟ ବ୍ରତ ଲଂଘନ କରିଥିଲେ । ମୃତ ସିଂହ ଦେହରୁ ମଧୁ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଲଂଘନ କରି ପାପ କଲେ । ବେଳେବେଳେ ସୁମଧୁର ବିଷୟ କଷ୍ଟ, ତିକ୍ତତା ଆଣେ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଁର ଥେସଲନୀକୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖିଲେ, “ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ମନ୍ଦ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ ହୋଇଥାଅ ।” (୧ମ ଥେସଲନୀକୀ ୫:୨୨) । ଯାକୂବ ଲେଖିଛନ୍ତି, “.....ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଆପଣା କାମନା ଦ୍ୱାରା ଆକର୍ଷିତ ଓ ପ୍ରବଞ୍ଚିତ ହୋଇ ଗର୍ଭଧାରଣ କରି ପାପ ପ୍ରସବ କରେ, ପୁଣି ପାପ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜନ୍ମ ଦିଏ ।” (ଯାକୂବ ୧:୧୪-୧୫) । ପ୍ରଥମେ ପାପ ସୁମଧୁର ଲାଗେ । ପ୍ରେରିତ ପାଉଁର ରୋମାୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖିଲେ, “ଅତଏବ ପାପ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଶରୀରରେ ରାଜତ୍ୱ ନ କରୁ, ତାହା କଲେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ସେଥିରେ କୁଅଭିଳାଷର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେବ । (ରୋମାୟ ୬:୧୨) । ତତ୍ପର ପଦ କହେ, “କିମ୍ପା ଆପଣା ଆପଣା ଅଜ୍ଞପ୍ରତ୍ୟକ୍ତକୁ ଅଧୀର୍ଣ୍ଣକତାର ଅସ୍ତଶସ୍ତ୍ର ରୂପେ ପାପ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜୀବିତ ହେଲା ପରି ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କର । କାରଣ ପାପ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବ ନାହିଁ...” (ରୋମାୟ ୬:୧୨-୧୪) । ପାପର ପରିଣାମ ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହଭାଗିତା ଦ୍ୱାରା ଅନନ୍ତଜୀବନ । ଶୟତାନ ସର୍ବଦା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରୁଥାଏ । “ସଚେତନ ହୋଇ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇ ରୁହ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିପକ୍ଷ ଶୟତାନ ସିଂହ ପ୍ରାୟ ଗର୍ଜନ କରି କାହାକୁ ଗ୍ରାସିବ, ଏହା ଖୋଜି ବୁଲୁଅଛି ।” (୧ମ ପିତର ୫:୮) । ଶୟତାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଲୋଭିତ ନ ହେବା ନିମନ୍ତେ କିପରି ଭାବେ ଆମେ ସଚେତନ ହୋଇ ରହୁଅଛୁ ?

କରିଦ୍ଵାୟମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କ ସହ ଅସମାନ ରୂପେ ଯୋଚା ଯାଇଥିବାରୁ, ଆଦିକତାରେ ପତନ ଘଟିଥିଲା । (୧ କରିନ୍ଥୀ ୬:୧୪) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଉପଦେଶ ଆଜିର ସମାଜକୁ ମଧ୍ୟ ଉପକାରୀ ଯାହା କହେ, “...ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆସ, ଆଉ ପୃଥକ ହୁଅ, ଆଉ ଅଶୁଚି ପଦାର୍ଥ ସ୍ପର୍ଶ କର ନାହିଁ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା । (୧ ଉତ୍ତମ ପଦ) । ଶାମ୍ବୋନ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରି, ‘ଅଶୁଚି ପଦାର୍ଥ’, ସ୍ପର୍ଶ କରି ନଥିଲେ, ପତିତ ହୋଇ ନଥାନ୍ତେ । ତାହାଙ୍କ ଜନ୍ମ, ପରିଚର୍ଯ୍ୟା, ଜୀବନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମସ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାନ ଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦାନ ବଦଳେ ସେ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଓ ଶୁଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ଆଶା କରନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ପବିତ୍ର ଜୀବନଯାପନ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ପ୍ରେରିତ ପିତରଙ୍କ ଭାଷାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ, “...ଏକ ମନୋନୀତ ବଂଶ ରାଜକୀୟ ଯାଜକବର୍ଗ, ପବିତ୍ର ଜାତି ପୁଣି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିଜସ୍ଵ ପ୍ରଜା ହୋଇଅଛନ୍ତି ।” (୧ ପିତର ୨:୮) । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରୂପ ସତ୍ୟତାର ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ ରହି ପବିତ୍ର ଜୀବନଯାପନ କରିପାରିବା । (ଯୋହନ ୧୭:୧୭)

ଆଜିର ଜଗତ ପାପର ଚିକ୍ତତାକୁ କୃତ୍ରିମ ଭାବେ ମଧୁର କରି ଉପସ୍ଥାପନ କରେ । ଏହାର ମଧୁରତା କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଫଳ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ । ଜ୍ଞାନୀ ଶଲୋମନ କହନ୍ତି, “ମନୁଷ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ପଥ ସରଳ ଦେଖାଯାଏ, ମାତ୍ର ତାହାର ଶେଷରେ ମୃତ୍ୟୁର ପଥ ଥାଏ ।” (ହିତ ୧୪:୧୨) । ଆମ୍ଭେମାନେ ବାକ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କରୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପରୀକ୍ଷା କର । (୨ୟ ତୀମଥ ୨:୧୫ ଓ ୧ମ ଯୋହନ ୪:୧) ତଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ବାସ୍ତବ ଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ନିୟମ ଦ୍ଵାରା ଯୋଡ଼ିତ ହୋଇଅଛୁ, ସେଥିରୁ ବିମୁଖ ନ ହେଉ । (କଲସୀ ୨:୧୦-୧୩)

- Michael L King

II. Why the wolves ?

- A. Christ was using the imagery of wolves to describe the murderous nature of the people in the world.
- B. Wolves are known to hunt for their prey in packs.
 - 1. A typical numbers of wolves in a wolf pack according to research posted by California wolf center are between 2 to 36.
 - 2. Imagine these 36 wolves saw 12 sheep coming towards the sheep.
 - 3. Operating in a pack means there are more wolves looking for prey.
 - a. Paul warned the Ephesian brethren that, "For I know this, that after my departing shall grievous wolves enter in among you, not sparing the flock" (Acts 20:29).
 - b. Nevertheless they did enter into the flock that Paul so firelessly worked to get together, we read of such Judiazers in many epistles that Paul wrote.
 - 4. Those who study the wolves say that "the wolves stay out of sight until they are ready to attack".
 - a. Jesus warned of such people, "Beware of false prophets, which come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves." (Matt. 7:16).

III. why the serpent ?

- A. There are about 36 references in the Bible about serpent only one gives a positive adjective to describe the serpent.
 - 1. It is described as subtil (Gen. 3:1; 2Cor. 11:3), crooked serpent (Job 26:3)
 - 2. The Psalmist notes that it is poisonous (Psa. 58:4), and fiery (Isa 14:29)
 - 3. The writer of Ecclesiastes says, "Surely the serpent will bite without enchantment." (Eccl. 10:11).
 - 1. Christ said, "be ye therefore wise as serpents?"
 - a. Please be mindful that Christ was not contradicting the scriptures nor telling us to be as crooked and poisonous as described in other parts of the scriptures.
 - b. The Greek word Christ used was (Phronimos) it means "to be discreet (implying a cautious character)".
 - 2. Christ was using the simily of a snake to describe its defensive techniques of rather than attacking nature of a snake.
 - a. The early Christians were scattered when they were persecuted (Acts 8:4). And only Apostle stayed in Jerusalem.
 - a. Nevertheless in both the cases the word of God was spread.
 - 3. Some use camouflage to escape from their attackers.
 - a. Paul used this technique to escape from those that were looking to hurt him.
 - b. Paul gave such warning when he was cornered and was to be scourged, "And as they bound him with thongs, Paul said unto the centurion that stood by, Is it lawful for you to scourge a man that is a Roman, and uncondemned?" (Acts 22:25ff).
 - 4. Persecution awaits us, "all who live godly in Christ Jesus shall suffer persecution." (2 Tim 3:12).

IV. Why the dove ?

- A. In many cultures the dove is generally thought to be a symbol of peace, innocence, gentleness, and affection
 - 1. The doves adapt well to life behind walls.

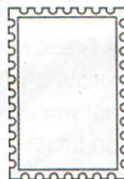
2. Some people build habitats for doves and they are not caged yet the doves come back each evening.
3. They are not harmful.
- B. Christ preached the message of peace.
 1. "The word which God sent unto the Children of Israel, preaching peace by Jesus Christ" (Acts 10:36).
 2. Christ was using the simile to demonstrate that His disciple are to be pure without evil intentions.

V. Application to our lives as preachers.

- A. Remember that we are His sheep.
 1. We are entrusted the greatest of commissions (Matt. 28:18-20).
 - B. It is a vicious world out there that wants to devour the Christians every day.
 - C. We need to have worldly wisdom in order to defeat the devil and spread the gospel.
 - D. We need to be Watchful of the things that are happening around us.
 1. It can come a time that we Christians may need to flee from a certain area.
 2. It may also be a time when Christians may need to take a stand.
 - E. We ought to be pure and harmless to take the gospel to the lost and dying world.
 1. We ought to have a godly character as well..
 2. In the words of James, "But the wisdom that is from above is first pure, then peaceable, gentle, and easy to be intreated, full of mercy and good fruits, without partiality, and without hypocrisy". (Jas. 3:17).

-Ronnie Gootam

Printed Book Only

From :

SATYA VANI
P.O. Box 80,
Kakinada - 533 001

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)